

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním, **Okresním soudem v Mostě a Krajským soudem v Ústí nad Labem** na straně druhé, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. 11 EC 32/2010, ve věci žaloby o zaplacení 2599,50 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **Vodafone Czech Republic a. s.**, se sídlem v Praze 10, Vinohradská 167, IČ 25788001, zastoupené JUDr. Romanem Majerem, advokátem, se sídlem AK Krakovská 1256/24, Praha 1, a žalované **L. Ž.**,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Mostě, sp. zn. 11 EC 32/2010, o zaplacení rozdílu mezi plnou cenou a zvýhodněnou kupní cenou mobilního telefonu v částce 2599,50 Kč, **je** soud.
- II. Usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 20. 9. 2010, čj. 11 EC 32/2010 - 33, **se zrušuje**.
- III. Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 3. 2011, čj. 10 Co 797/2010 - 40, **se zrušuje**.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným dne 31. 8. 2011 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, navrhl Český telekomunikační úřad rozhodnutí sporu o pravomoc podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Okresním soudem v Mostě ve věci žaloby o zaplacení částky 2599,50 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobkyně podala dne 22. 10. 2009 u Okresního soudu Plzeň - město návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, v němž uplatňovala proti žalované své právo na zaplacení pohledávky ve výši 2599,50 Kč. Z obsahu podání vyplývá, že žalobkyně uzavřela se žalovanou konkludentně dne 30. 4. 2008 smlouvu o poskytování telekomunikačních služeb Vodafone (dále též „účastnická smlouva“). Vedle účastnické

smlouvy uzavřela žalobkyně se žalovanou kupní smlouvu (evidovanou pod č. 101286888), jejímž předmětem byl prodej mobilního telefonu typu NOKIA E65, za podmíněně zvýhodněnou kupní cenu s podmínkou, že žalovaná je povinna aktivovat předmětnou SIM kartu a od té chvíle řádně užívat zvolený tarif vybraný při objednání, a to alespoň po dobu 6 měsíců. V předmětné kupní smlouvě se žalovaná zavázala, že pokud nebude využívat služeb žalobkyně po sjednanou dobu, bude povinna uhradit žalobkyni rozdíl mezi plnou a zvýhodněnou kupní cenou. Protože žalovaná ustanovení kupní smlouvy porušila, neboť v rozhodném období neuhradila vyúčtování do data splatnosti, byla žalobkyně oprávněna doúčtovat žalované doplatek kupní ceny ve výši 2599,50 Kč. Nárok na úhradu doplatku uplatnila žalobkyně ve vyúčtování č. 84963069. Žalovaná však předmětnou částku neuhradila, proto žalobkyně podala návrh na vydání elektronického platebního rozkazu.

Okresní soud v Mostě, kterému byla věc postoupena Okresním soudem Plzeň-město, elektronickým platebním rozkazem dne 12. 4. 2010, čj. 11 EC 32/2010 - 23, uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni pohledávku ve výši 2599,50 Kč a nahradit náklady řízení.

Žalovaná proti platebnímu rozkazu podala dne 2. 6. 2010 včasný odpor s odůvodněním, že předmětnou pohledávku žalobkyni uhradila již dne 24. 11. 2009.

Žalobkyně podáním ze dne 15. 9. 2010 potvrdila, že žalovaná uhradila jistinu ve výši 2599,50 Kč, proto rovněž předmětnou žalobu vzala zpět v celém rozsahu; žalobkyně navrhla, aby soud řízení zastavil a uložil žalované povinnost nahradit náklady řízení.

Okresní soud v Mostě usnesením čj. 11 EC 32/2010 – 33 ze dne 20. 9. 2010 řízení zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. Okresní soud uvedl, že žalobkyně se domáhala vydání rozhodnutí, kterým by soud uložil žalované zaplatit částku z titulu nezaplacené ceny za telekomunikační služby. Podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, Český telekomunikační úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Pravomoc k projednání a rozhodování o uplatnění nároku na zaplacení ceny za poskytnuté služby elektronických komunikací nespadá do pravomoci soudů, nýbrž do pravomoci Českého telekomunikačního úřadu.

Závěr Okresního soudu v Mostě o nedostatku pravomoci soudů rozhodnout předmětný spor potvrdil k odvolání žalobkyně rovněž Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením čj. 10 Co 797/2010 – 40 ze dne 29. 3. 2011.

Český telekomunikační úřad (navrhovatel) následně podal zvláštnímu senátu návrh k rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. Uvedl, že předmětem podané žaloby je povinnost žalované uhradit žalobkyni částku 2599,50 Kč z titulu doplatku mezi zvýhodněnou a běžnou kupní cenou telefonu. Pravomoc Českého telekomunikačního úřadu je dána pouze v případě sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuelně o ujednáních na ně úzce navazujících. Nárok z titulu doplatku kupní ceny podle kupní smlouvy přitom takovým ujednáním není

(§ 129 odst. 1 a § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích). K rozhodování sporu je podle Úřadu příslušný Okresní soud v Mostě. Tento právní názor opřel navrhovatel mj. o usnesení zvláštního senátu ze dne 6. 11. 2003, čj. Konf 42/2003 - 8, týkajícího se prakticky shodného smluvní ujednání.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle § 129 odst. 1 věta první zákona o elektronických komunikacích rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Komunikačními činnostmi podle § 7 cit. zákona jsou a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů.

Podle § 2 písm. n) cit. zákona je službou elektronických komunikací služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášených sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

V předmětné věci však žalobkyně po žalované požadovala zaplacení rozdílu mezi plnou cenou a zvýhodněnou kupní cenou mobilního telefonu. Na tento doplatek vznikl podle žalobního tvrzení žalobkyni nárok v důsledku porušení podmínek kupní smlouvy žalovanou. Při pouhém prodeji movité věci nejde o poskytování služby elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, nýbrž o běžný soukromoprávní vztah z kupní smlouvy. Rozhodování v této věci zákon Úřadu nesvěřuje, nýbrž je tu založena obecná pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). K obdobnému závěru dospěl zvláštní senát již v usnesení ze dne 3. 7. 2003, čj. Konf 19/2003 - 19, publikovaném pod č. 47/2004 Sb. NSS, www.nssoud.cz.

Zvláštní senát z uvedených důvodů vyslovil, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc soudu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., výrok I.).

Stranou negativního kompetenčního sporu podle § 1 odst. 1 a 2 zákona č. 131/2002 Sb., není jen soud I. stupně, který popřel svou pravomoc rozhodovat, nýbrž též soudy vyšších instancí, které k oprávněmu prostředku potvrdily závěr soudu o nedostatku pravomoci (srov. usnesení ze dne 30. 6. 2006, čj. Konf 132/2005 - 7, dostupném na www.nssoud.cz). Pakliže zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci

uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci, dalšími výroky proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 20. 9. 2010, čj. 11 EC 32/2010 – 33 (výrok II.) a usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 3. 2011, čj. 10 Co 797/2010 – 40 (výrok III.).

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Mostě pokračovat v řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2011

JUDr. Pavel Vrchá
předseda zvláštního senátu